

מרק פלאים

ג'וני הקטן התעורר מאוחר הבוקר.
"איפה אמא?" הוא שאל והביט סביב, אך לא ראה
איש.

הוא היה רעב מאוד.
הוא הסתכל במטבח, אבל לא ראה את ארוחת בוקר
הרגילה שלו.
כנראה כולם שכחו על ארוחתו של ג'וני.
"אני רעב! אני רעב!" בכה ג'וני.

מרק פלאים

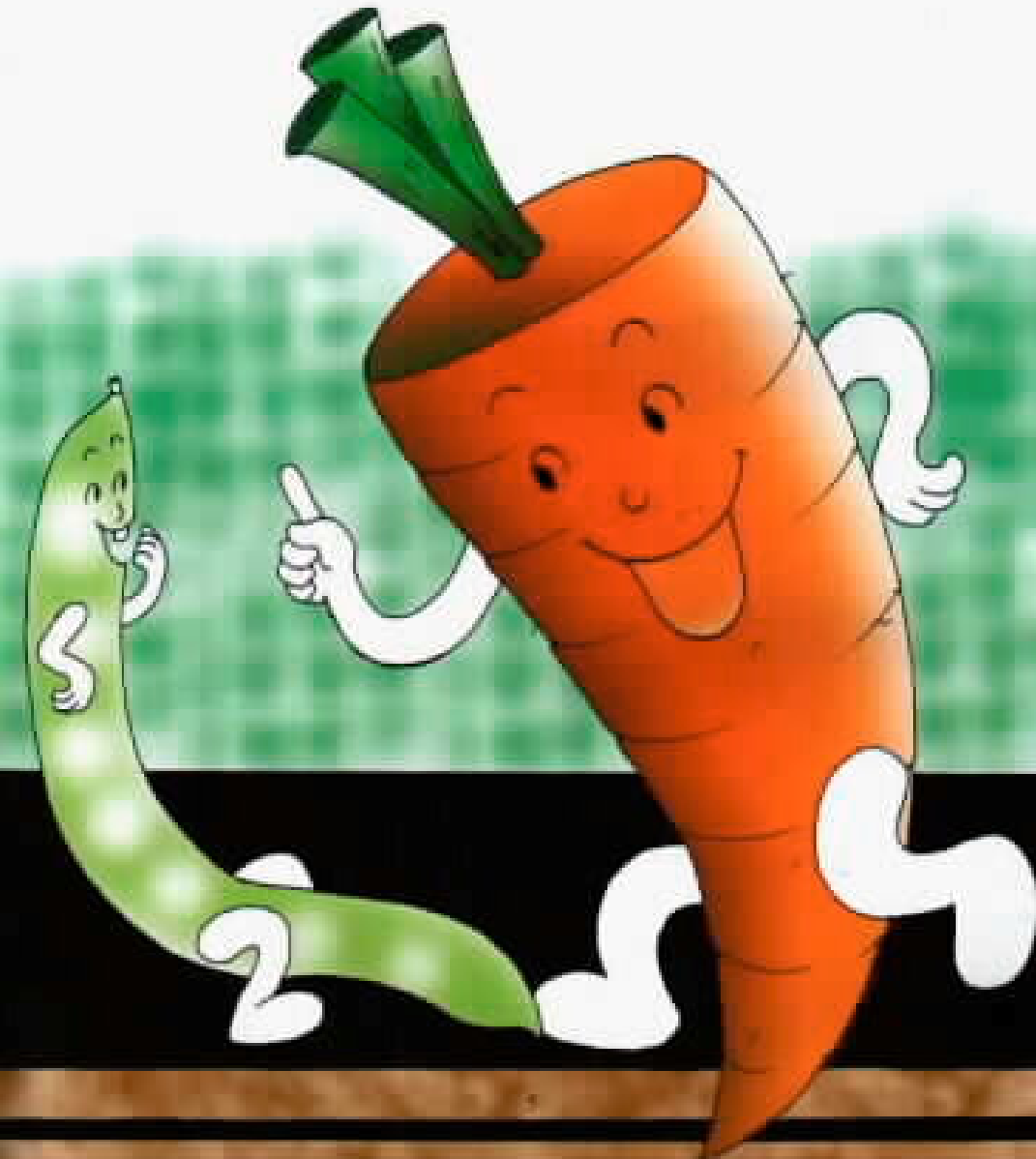
כתבה וציירה

יאנאקי סוריאראצ'צ'י

סרילנקה (ציילון)

"מה נוכל לעשות?" שאלה גברת שעועית.
הם התיישבו בסל וחשבו.
למר גזר היה רעיון.
"נעשה לו מרק."
"כן, כן.. נעשה מרק" הסכימו כולם.

הבכי הבהיל את הירקות בסל.
"מישהו בוכה?"
הירקות הציצו מהסל והקשיבו.
"אני רעב!" נשמע מכוון חדר השינה.
"וי. זה ג'וני והוא בוכה מרעב" אמר מר תפוח
אדמה.
הירקות דאגו מאוד.

"נעשה מרק! נעשה מרק!"

הירקות רקדו בסל.

למר גזר לא הייתה סבלנות, הוא קפץ ראשון

החוצה.

ואז קפצה גם הגברת שעועית ומר תפוח אדמה.

מר כרוב היה שמן מאוד. הוא יצא האחרון.

"הבה נתרחץ כדי שג'וני לא יקבל כאב בטן" אמר מר

כרוב.

כולם רצו לכיור.

הברז נפתח ומים התחילו לזרום.

"מר כרוב תמיד מלוכלך" התגרתה בו גברת שעועית

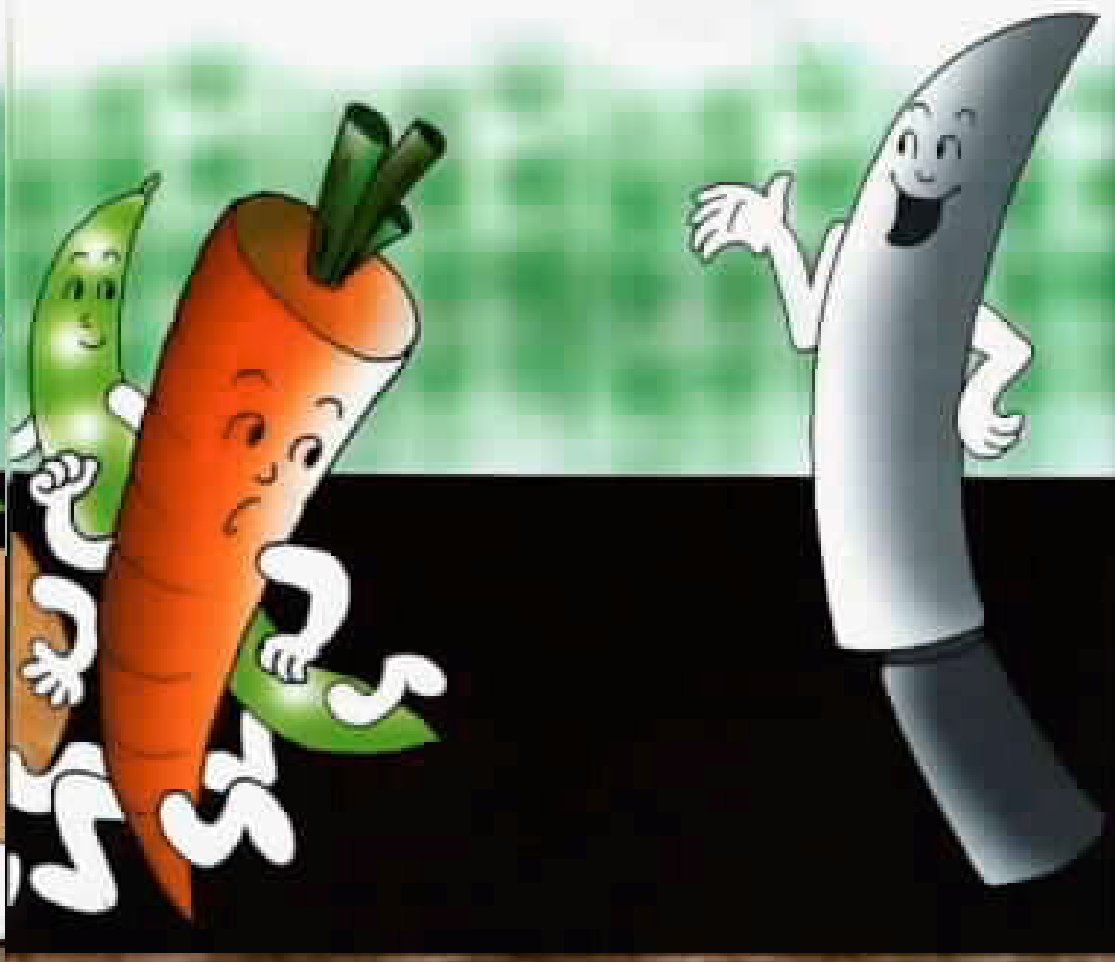
"תתרחץ כהוגן."

הם שפשפו היטב זה את זה והתרחצו.

"אנחנו באים!" כולם קפצו על קרש החיתוך.
מר סכין קפץ מעלה - מטה ופרס אותם יפה.

"באו לסיר". למר גזר לא הייתה סבלנות. כמעט
וקפץ כבר פנימה.
"הי. המתן" אמר מר סכין. "צריך לפרוס אותך
בשביל המרק"
והוא הראה לו את הלהב המבריק שלו.

"האם אני יכולה להצטרף" שאלה הגברת עגבנייה
"כך המרק יהיה טעים יותר."
"טוב" אמר מר גזר "לכי לכיור ותתרחצי"
"אסור להיכנס למרק בלי שמתרחצים קודם" הוסיפה
הגברת שעועית.
גברת עגבנייה רצה לברז. היא התרחצה מהר ועלתה
על קרש החיתוך.
מר סכין פרס אותה ואז היא קפצה לסיר.

היו עכשיו הרבה חתיכות של ירקות.
"הבה נקפוץ לסיר" קראו.
כולם נכנסו לסיר.
הסיר רץ לכיור ומילא את עצמו במים.

הסיר התחמם. המים רתחו והירקות התחילו לרקוד.
"עושים מרק. עושים מרק לג'וני הקטן. מיהרו, מיהרו.
נעשה מרק עם ויטמינים אלף, בית, וגימל, טעים
ומזין."

"בואו לתנור" קרא מר סיר ורץ אל התנור.
"הי, חכו לי. איך תעשו מרק בלעדי?" קראה קופסת
מלח מהקצה השני של המטבח.
"כן, כן, בואי ושפכי פנימה מלח" אמר מר כרוב.
עם חיוך גדול שפכה הקופסה כף מלח לתוך
המרק.
הסיר התיישב על התנור. האש נדלקה מעצמה.

"הנה ג'וני. באו מהר לתוך הקערה. הוא בוודאי רעב."
הם שפכו את עצמם לתוך הקערה וזו נעמדה על השולחן.
הריח היה נפלא.

הם שרו ורקדו במים רותחים. מר גזר, מר תפוח אדמה וכל האחרים.
וכשרקדו, הפיצו ריח טוב. ורקדו עוד.
"איזה ריח טוב" חשב ג'וני הקטן. הוא יצא מהמיטה והציץ למטבח.

Janaki Sooriyarachchi

כתבה וציירה

יאנאקי סוריאראצ'צ'י

סרילנקה (ציילון)

ג'וני התיישב על כיסא. כף ביד ימין, מפית סביב
צווארו.
"הי, הרי לא היה קודם מרק על השולחן. איזה קסם
זה?" התפלא ג'וני.
הוא היה רעב מאוד. לקח כף מלאה מהקערה וטעם.
"וי, איזה מרק נפלא!" אמר כשהוא מלקק את
שפתיו.
כולם בקערת המרק חייכו באושר.

